

nieuwsbrief

Najaar • 2006

Wat kunt u lezen in deze nieuwsbrief

In deze nieuwsbrief maakt u kennis met Jackson Mulawa, de lokale partner van onze stichting en zal adviseur Maerten Versteegen vertellen over zijn bezoek aan de Mukisa Widows and Single Mothers Association. Daarnaast kunt u meer lezen over het project "HIV/Aids behandeling" en maakt u kennis met Edith, een HIV geïnficeerde moeder van Mukisa. Tot slot wordt het succesverhaal van Rose Keya toegelicht die met behulp van een "microkrediet" een kruidenierswinkeltje is begonnen. Voor meer informatie over de stichting kunt u terecht op onze website www.eastafricasupport.org

Even voorstellen, Jackson Mulawa

Jackson Mulawa is onze lokale partner in Jinja, Oeganda. Jackson coördineert de projecten van de stichting voor de Mukisa vrouwengroep. Hij stelt zich hierbij aan u voor:

"Mijn naam is Jackson Mulawa, ik ben 29 jaar oud en werk als journalist bij een radiostation in Jinja.

Foto van Jackson voor zijn huis

In mijn vrije tijd werk ik als coördinator van de Mukisa Widows and Single Mothers Association.

Op 9 oktober 1977 ben ik in een klein dorpje, Balawoli, in het oosten van Oeganda geboren en ben op latere leeftijd naar Jinja verhuisd. Mijn jeugd was niet gemakkelijk: we waren arm en mijn vader sloeg mijn moeder regelmatig.

In 2001 ben ik in contact gekomen met een groepje vrouwen, de voorganger van de Mukisa-groep, die mij om advies vroegen hoe zij gezamenlijk aan hun problemen konden werken. Door het verlies van hun man stonden zij er met hun kinderen helemaal alleen voor en bovendien werd een aantal van hen door de gemeenschap geïsoleerd omdat zij besmet waren met het HIV-virus. Door mijn eigen jeugdervaringen had ik veel sympathie voor deze vrouwen en kon ik me goed inleven in hun problemen. Ik wilde hen graag helpen hun leven weer op te bouwen.

Het eerste dat we gedaan hebben was het opzetten van een spaarsysteem zodat we gezamenlijk een klein legkippenbedrijfje konden beginnen om inkomsten te genereren. Dat is de enige manier hier om onafhankelijk te worden en te kunnen overleven. Mijn droom is om met deze vrouwen meer inkomensgenererende projecten te starten zodat alle 86 vrouwen voldoende inkomsten hebben om een menswaardig bestaan te leiden en hun kinderen de toekomst krijgen die ze verdienen.

Ik wil de stichting East Africa Support en daarmee alle donateurs heel hartelijk danken voor alle hulp die jullie de Mukisa-vrouwen geven. We gaan hard aan de slag om van alle projecten een succes te maken." - **Jackson**

EAS adviseur Maerten Verstegen over zijn ervaringen bij de Mukisa Vrouwengroep

“Toen ik werd gevraagd om als adviseur te helpen bij de fondsenwerving, nam ik mij direct voor om zelf naar Oeganda te gaan om kennis te maken met het Mukisa-project. Waarom? Uit wantrouwen? Zeker niet, maar wel om te zien wat het project in de praktijk inhoudt en wat de levensvatbaarheid ervan is. Ik heb namelijk een gezonde scepsis als het gaat om kleinschalige private ontwikkelingsprojecten. Ik heb er vele zien komen, maar ook vele weer geruisloos zien verdwijnen. Vaak was enthousiasme en naïviteit de enige bagage van de initiatiefnemers, maar ontbrak professionaliteit en expertise of was het project onvoldoende ingebed in de lokale gemeenschap. Sympathieke initiatieven, dat wel, maar vaak met onvoldoende zekerheid voor de continuïteit. Is het, zo heb ik mij wel eens afgevraagd, niet beter om te geven aan de grote landelijke organisaties? Natuurlijk, ook die hebben hun nadelen. Bureaucratie, hoge beheerskosten, weinig zicht op de besteding van de geworven gelden. Maar wél meer zekerheid voor de continuïteit. Om zelf te kunnen oordelen wilde ik het Mukisa-project bezoeken en de mensen ontmoeten die er in Oeganda bij betrokken zijn. In de cursussen en workshops die ik geef, leer ik mijn cursisten dat je moeilijk aan anderen kunt vragen om een bijdrage, als je niet met volle overtuiging staat achter het doel waarvoor je werft. Vandaar.

De kans om naar Oeganda te gaan deed zich eerder voor dan ik had gedacht. In augustus reisde ik, samen met mijn dochter Suzanne, bestuurslid van de stichting, af naar Nairobi (Kenia) waar wij werden opgevangen door Koviljka Pajčin, initiatiefneemster en voorzitter van East Africa Support. Om elk misverstand te voorkomen, de kosten van de reis waren geheel voor eigen rekening. Met Koviljka maakten wij een imponerende reis door Kenia waarbij wij een bezoek brachten aan de Samburu-vrouwengroep, vlak bij het Samburu Wildreservaat.

Foto van Maerten en Suzanne Verstegen bij de vrouwengroep 'Umoja' in Kenia. In het midden coördinator Margret Ejejo.

Deze groep, vergelijkbaar met de Mukisa-groep, is bezig met het opstarten van inkomensgenererende activiteiten om daarmee in eigen levensonderhoud te voorzien. Er wordt gewerkt aan de bouw van een vijftiental “banda's”, kleine huisjes, bestemd voor toeristen en passanten die een bezoek brengen aan het nabijgelegen wildreservaat.

Er werden gesprekken gevoerd met de leidsters van de groep op basis waarvan de stichting inmiddels besloten heeft om dit project te gaan ondersteunen.

Na Kenia reisden wij af naar de stad Jinja in Oeganda. Koviljka en Suzanne waren er een half jaar geleden al geweest, voor mij was het de eerste keer. Ik maakte er kennis met Jackson, de lokale vertegenwoordiger van de stichting. Een enorm enthousiaste jonge man met een sterke motivatie om in zijn gemeenschap de mensen die het moeilijk hebben, te helpen. En ik leerde er “Mister” Chris kennen, een gepensioneerd leraar met een enorm charisma en aanzien in zijn gemeenschap. “Mister” Chris steunt Jackson als zijn mentor en wordt door hem “my father” genoemd. Het is een man in wie ik direct een groot vertrouwen had.

Foto van Chris Alulu en Maerten Verstegen

Door Koviljka en Suzanne werd met Jackson gesproken over de stand van zaken en over het eerstvolgend project van de stichting: de start met een maïsmeelfabriekje. Wij bezochten natuurlijk de Mukisa vrouwen. Daar werd mijn motivatie voor het werk van de stichting alleen maar groter. Wij werden door de groep enthousiast en warm onthaald. Ik zag er de koeienstal, het eerste project van de stichting, opgezet met hulp van Rotary Bodegraven en ervoer aan den lijve de dankbaarheid van de vrouwen en kinderen. Die dankbaarheid was niet gespeeld maar oprecht gemeend. Daar was ik direct van overtuigd. Dat er in het verre Nederland mensen zijn die aan hen denken en zich voor hen willen inzetten, is voor deze vrouwen een enorme steun in de rug. Ik nam met moeite afscheid.

Heeft mijn reis mij overtuigd? Ten volle. Dat het bestuur van de stichting hier in Nederland het initiatief op een professionele wijze vorm geeft, wist ik al. Dat ook op lokaal niveau, in Oeganda, mensen met hart en ziel bezig zijn om het project tot een succes te maken, is iets wat deze reis mij heeft geleerd” - **Maerten**

HIV/AIDS behandeling voor Mukisa

Oeganda staat bekend als één van de succeslanden op het gebied van AIDS-behandeling. Alhoewel op die reputatie tegenwoordig wel wat af te dingen is, zorgt de overheid via de instantie TASO voor gratis medicatie.

Maar helaas ondervinden de Mukisa vrouwen toch een aantal obstakels: niet alle medicijnen zijn gratis, bij behandeling is meer en beter voedsel nodig en er is behoefte aan counselling hoe om te gaan met de situatie als men HIV-positief getest is. Maar het allereerste obstakel is het vervoer naar de kliniek. Daar moet bijna 1 euro voor betaald worden, voor deze vrouwen een te hoog bedrag waardoor behandeling letterlijk en figuurlijk onbereikbaar wordt.

Op het moment dat onze stichting de Mukisa vrouwen leerde kennen, waren er slechts drie vrouwen die openlijk uitkwamen besmet te zijn met het HIV virus. Edith vertelde ons haar verhaal:

Edith – weduwe, 34 jaar, moeder van 2 kinderen: *"Ik kom uit een gezin van 25 kinderen, maar meer dan de helft van mijn broers en zussen is al overleden. Ik kwam mijn man tegen toen ik 19 was en samen kregen wij een zoon en een dochter. In 1997 kreeg hij huiduitslag. Hij vertelde me dat het syfilis was. Later kreeg hij koorts en had hij moeite met bewegen. Toen is hij vertrokken naar familieleden omdat hij zich wilde verschuilen. Ik had destijds al een vermoeden. Hij is datzelfde jaar overleden zonder me de waarheid te vertellen. Ik denk dat hij bang was dat hij anders niet verzorgd zou worden. Mensen met AIDS worden door de gemeenschap verstoten, iedereen is bang voor de ziekte. Na zijn dood begon een zware tijd voor mij. Ik bleek zelf ook besmet. Als ik mij nu heel slecht voel, kan ik bij TASO terecht voor basismedicatie, maar medicijnen om het virus te onderdrukken worden mij daar niet gegeven. Van Mukisa krijg ik veel steun, en ik hoop door mijn lidmaatschap meer inkomsten te krijgen. Dan kan ik de schoolbijdrage voor mijn kinderen betalen. Het is als moeder een vreselijk gevoel geen eten te hebben voor je kinderen."*

Onze stichting heeft meermalen met het bestuur van Mukisa, met TASO, en met onze HIV/AIDS adviseur in Oeganda over deze situatie gesproken. Niet al te overhaast wilden wij beloften maken die wij niet na konden komen op zo een belangrijk terrein. Want bij HIV-behandeling is van het allereerste belang dat continuïteit gegarandeerd kan worden. Een behandeling mag niet onderbroken worden, omdat dan resistentie van het virus optreedt, en daarmee de problemen enkel groter worden.

Nog steeds hebben wij geen ideale oplossing gevonden, maar wel is ons duidelijk geworden dat de basis voor continuïteit bij de vrouwen zelf moet liggen en niet bij onze stichting. Daarom is besloten om bij alle bedrijfjes die East Africa Support samen met Mukisa opstart vast te leggen dat een percentage van de winst specifiek apart wordt gezet in een zogenoemd 'AIDS potje'. Wel hebben wij een eerste storting in dit potje gedaan uit de algemene donaties die wij van u hebben mogen ontvangen. De prioriteiten die er door Mukisa zijn gesteld zijn voor de behandeling van een aantal zeer zieke Mukisa vrouwen, en voor het aanstellen van een counsellor die de vrouwen en kinderen begeleidt bij het proces van testen, en gesprekken aangaat hoe om te gaan met een leven als HIV-geïnfecteerde.

Het stigma dat rust op de ziekte AIDS is nog steeds het grootste obstakel voor een effectieve preventie. Er wordt gezwegen over de ziekte, zoals Edith heel duidelijk heeft verteld. Maar het bereikbaar maken van een behandeling kan ook positieve resultaten hebben: terwijl de Mukisa vrouwen in eerste instantie zwegen over hun status, is met het bespreekbaar maken en de opstart van het AIDS potje een toenemende openheid ontstaan. Het slechte nieuws is dan toch dat meer dan de helft van de vrouwen (en daarmee naar alle waarschijnlijkheid een deel van de kinderen ook) besmet blijken te zijn met het virus. Maar met het succesvol opstarten van de bedrijfjes hopen wij ook dit mindere nieuws naar iets positiefs om te kunnen buigen. Want met tijdige behandeling is met het HIV virus een normale levensduur mogelijk.

Microkredieten voor Mukisa vrouwen

Het Mukisa spaarsysteem is al sinds 2001 actief. Alle leden leggen wekelijks 20 eurocent in en over de besteding worden onderling beslissingen genomen. Zo werd er al gespaard voor gezamenlijke activiteiten als een legkippenbedrijfje en een varkensstal. Maar ook worden er van het gespaarde geld microkredieten verleend aan leden. Eén van de vrouwen die geprofiteerd heeft van dit systeem van microkredieten is Rose Keya. In februari heeft zij een lening gekregen van 50 euro waarmee zij een eigen kruidenierswinkelje is gestart. Het winkelje loopt inmiddels goed en ze kan hiermee haar gezin onderhouden. Ze is Mukisa erg dankbaar voor deze kans op een beter leven.

Foto van Rose in haar eigen kruidenierswinkelje.

Horen wij ook van u?

Als u geïnteresseerd bent om u actief in te zetten binnen de stichting, of binnen uw regio als 'ambassadeur' van de stichting een lokaal netwerk wilt opzetten, kunt u contact opnemen met één van de medewerkers van de stichting, via onderstaande algemene contactgegevens of via info@eastafricasupport.org Wij hopen van u te horen!

Nieuw op de website

Recent is meer informatie op onze website geplaatst over de visie, strategie en doelstellingen van de stichting. Ook leest u meer over de mensen die zich in Nederland actief inzetten voor East Africa Support. U kunt het rapport over de voortgang met de Mukisa Dairy Farm downloaden.

Als u het werk van de Stichting zou willen ondersteunen kunt u uw gift overmaken op rek. nr. 49.43.44.407 t.n.v. East Africa Support te Leiden.

Ook kunt u ons werk op structurele wijze ondersteunen door Vriend • van • EAS te worden voor een bedrag van (minimaal) 35 euro per jaar.

- Ik word Vriend voor een bedrag van ... per maand / kwartaal / half jaar / jaar
- Ik geef een eenmalige gift van ...
- Ja, ik ontvang graag de nieuwsbrief

Naam:
Adres:
Woonplaats :
Email:

U kunt deze bon opsturen naar onderstaand adres of een e-mail sturen

Colofon: www.eastafricasupport.org

Alles uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd. Graag de secretaris van de stichting hiervan te verwittigen.

Verschijningsvorm: de nieuwsbrief verschijnt elk kwartaal. De volgende nieuwsbrief is de winter editie.

Redactie: Jacqueline van der Aa i.s.m. Suzanne Verstegen

Met dank aan: Maerten Verstegen, Koviljka Pajčin Jackson Mulawa en Frits Stehmann

Donateur Uitgelicht:

Rotary club in Bodegraven

De Rotary in Bodegraven gaf eind 2005 de eerste grote donatie aan de stichting. Van deze donatie is een koeienstal gerealiseerd waar de vrouwen en kinderen van Mukisa zeer dankbaar voor zijn. Volgens Frits Stehmann (lid van de Rotaryclub in Bodegraven) heeft de Rotary gekozen voor ondersteuning van dit project omdat dit goed aansluit bij de doelstellingen die de Rotary heeft.

"Onze Rotaryclub genereert via diverse acties een hoeveelheid geld dat wordt uitgegeven aan specifieke projecten, waarvan wij vinden dat die steun verdienen. Ongeveer een derde van de ontvangen gelden wordt door ons internationaal besteed, in ontwikkelingslanden in Africa en Azië. Het project van East Africa Support (de koeienstal) is via mij aan de Rotaryclub voorgesteld. De club heeft toen gekozen dit project te steunen, omdat dit project goed aansluit bij de doelstellingen die wij hebben"

Foto van Koviljka Pajčin en de heer Roeloffs (toenmalig voorzitter van de Rotaryclub in Bodegraven)

Bestuursleden: Koviljka Pajčin (voorzitter) • Suzanne Verstegen (waarnemend voorzitter/secretaris) • Iris Stehmann (penningmeester) • Jacqueline van der Aa • Annelies Boekel
Adviseurs: Ana-mari Harzevoort (COS Haaglanden & West Holland) • Maerten Verstegen (adviseur ISF) • Nadine Pakker (adviseur HIV/AIDS in Oeganda) Comité van Aanbeveling: prof. Theo Schuyt (hoogleraar Filantropie en Vrijwilligerswerk, Vrije Universiteit Amsterdam) • drs. Ineke Eijsenburger (directeur Afrika Museum, Berg en Dal) • Hans Beerends (oprichter wereldwinkel)